

siges der, at Loven træder i Kraft samtidig med Lov om Toldafgifterne m. m. Nu vil jeg gerne udbede mig en ganske bestemt Erklæring om, hvorledes jeg skal forstaa det. Der staar, at Arveafgiftspligten indtræder ved Arveladerens Død, og der staar endvidere, at Loven træder i Kraft sammen med Lov om Toldafgifterne. Hvornaar træder Loven om Toldafgifterne i Kraft? Saa vidt jeg ved, er det den 1. Januar. Vi ere altsaa helt borte fra det oprindelige Spørgsmaal om 1. Juli. For hvilke Tilfældes Vedkommende træder saa Afgiftspligten i Kraft? Er det for de Arveladeres Vedkommende, der dø efter 1. Januar 1909, altsaa efter den Dag, da Loven er traadt i Kraft, eller er det ogsaa for de Arveladeres Vedkommende, der ere døde længe forinden den Tid, men hvis Skifter endnu ikke ere sluttede, og for hvilke Arveafgiften ikke er indbetalt? Dette er et praktisk Spørgsmaal af megen Vigtighed. Jeg drister mig ikke til, efter Lovens nuværende Tekst, sammenholdt med den ældre, at afgøre dette Spørgsmaal. Vi have jo set i Handelsverdenen, hvilken Opsigt, Forbavelse og Bestyrtelse der vakttes ved den ekstra Beskatning paa Spiritus, som intet Menneske havde nogen Anelse om, før den kom dumpende ned over dem. Jeg vilde meget nødig have, at Folk, som have med Boer og Skifter at gøre, skulde gaa og lulle sig i den Tro, at de kunde være sikre paa, at naar Arveladeren var død under den gamle Lov, skulde ogsaa Arveafgiften beregnes efter den gamle Lov. Jeg udbeder mig herpaa et ganske bestemt Svar. Det Spørgsmaal maa kunne afgøres, og det maa nødvendigvis afgøres, inden Loven gaar videre.

I øvrigt tager jeg alt Forbehold overfor det foreliggende Lovforslag, som efter den Affattelse, det nu har faaet i § 2 for de store Formuers Vedkommende, aldeles ikke har min Samstemning eller min Sympati.

N. Jensen: Fra flere ærede Taleres Side er der gjort opmærksom paa, hvilke Forandringer dette Lovforslag er undergaaet i det andet Ting. Det kan jo, set fra et demokratisk Synspunkt, ikke nægtes, at man deroppe har strøget noget af det, som vi her have ønsket bevaret. Ikke desto mindre vil jeg, naar Regeringen har accepteret Forslaget, og da det jo ikke kan nægtes, som det ogsaa er udtalt af flere af de foregaaende Talere, at dette er et Fremskridt fra det bestaaende, tilde mig at anbefale mine Gruppefæller

at stemme for det foreliggende Forslag i det Haab at det skal lykkes at faa det gennemført som en Del af de Skattelove, vi have behandlet paa andre Omraader.

Finansministeren (J. C. Christensen): Den første Del af Forhandlingen giver mig ikke Anledning til yderligere Udtalelser. Kun om det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) rettede til mig, skal jeg gøre en kort Bemærkning. Loven træder i Kraft den 1. Januar, som det ærede Medlem meget rigtigt forudsatte, og de ny Arveafgiftsregler, som dette Lovforslag medfører, komme altsaa til at gælde for alle dem, som dø efter det Tidspunkt, Loven er traadt i Kraft, medens de Boer, der ere under Behandling nu, behandles efter de gamle Regler.

Alfred Christensen: Jeg takker for den givne Oplysning, og for at udelukke Misforstaaelse, vil jeg herved fikserer, at i alle de Boer, som f. Eks. jeg har under Behandling i dette Øjeblik, kan jeg ganske trygt svare Arveafgift efter de gamle Regler, uanset denne Lovs Vedtagelse.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): De fra forskellige Sider faldne Bemærkninger give mig ikke Anledning til at sige ret meget. Der har jo i det hele taget været en ret god Erkendelse af, at dette Lovforslag bør fremmes. Jeg vil egentlig ogsaa antage, at med Undtagelse af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) ere alle nogenlunde enige om, at vi bør tage dette Forslag, som det foreligger.

Den eneste, der har været egentlig misfornøjet eller i alt Fald den mest misfornøjede, er det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Det ærede Medlem er jo en meget beskeden Mand, det har man tidt faaet Bevis paa her i Tinget. Hans Beskedenhed er jo endogsaa saa stor, at han vist undervurderer sin egen Sagkundskab, naar det gælder om at berømme Landstingets Sagkundskab. Jeg tror dog ikke, at Sagkundskaben strækker rigtig til her hos det ærede Medlem — det skal jeg indrømme ham —, naar han gaar ud fra, at Venstrereformpartiet, som støtter dette Forslag, maa, for at kunne støtte det, mene, at den danske Bondestand kan overlade sine Sønner Arvebeløb paa 100,000 Kr., det vidner ikke om Sagkundskab, vidner ikke om Kundskab til Venstrereformpartiets Opfattelse af denne